

приятелски ржката, а ти сѣ ржк
жизнерадъ и добъръ ржк — отговори
сѣ така така така хубава приятелска
усмивка.

Бъди здравъ и добъръ!

София 23. XII 1934

Ас. Златаровъ

приятелски ржката, а ти сѣ така жизнерадъ и добъръ
да ни отговоришъ съ тая твоя така хубава приятелска
усмивка.

Бъди здравъ и добъръ.

Ас. Златаровъ

София, 23. XII 1934 г.

Той имаше златно сърдце, пълно съ света обичъ, пълно съ
любовъ за другитъ, за България, за българския народъ, за цѣлото
човѣчество, за цѣлия свѣтъ. И той раздаде на другитъ своето
сърдце, своята света обичъ и умрѣ беденъ, но съ блага Исусова
усмивка на уста.

Той умрѣ, но свѣтлиятъ му образъ, богатата му усмивка и
милитъ спомени за него ще свѣтятъ вѣчно въ душитъ и сърдцата
на неговитъ близки и приятели, на цѣлия български народъ.

„Свѣтулка“

ДѢДО КОЛЕДА

Чукъ-чукъ-чукъ,
чукъ-чукъ-чукъ,
дѣдо Коледа е тукъ!
Отъ далечната страна
той пристигна съ съ шейна.
Носи съ пълень кошъ на грѣбъ
всѣкому подарѣкъ скъпъ.

Чукъ-чукъ-чукъ,
чукъ-чукъ-чукъ,
дѣдо Коледа е тукъ!
Посрещнете го, дечица,
съ коледарска пѣсенчица
и засмѣни, и добри —
нѣщо ще ви подари.

Който слуша, то се знай,
ще получи витъ кравай,
дрехи, книжки и игралки,
докато сте още малки.

А когато порастете,
ще ви позлати ржцетъ,
та каквото всѣкой хване,
злато и сребро да стане.

Чукъ-чукъ-чукъ,
чукъ-чукъ-чукъ,
дѣдо Коледа е тукъ

Атанасъ Душковъ